

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 08 0 K 002543 16 Kž 5
Sarajevo, 09.06.2016. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Božidarke Dodik, kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Zorice Gogala kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih A.Z., D.B. i A.D.-K., zbog krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom računalna prijevara iz člana 395. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog A.Z. i žalbi punomoćnika oštećenog, izjavljenim protiv presude Županijskog suda Široki Brijeg broj 08 0 K 002543 16 K od 26.02.2016.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2016. godine, u prisustvu zamjenika glavnog federalnog tužitelja T.J., te optuženog A.Z., a u odsutnosti uredno obavještenog njegovog branitelja S.T., advokata iz B., donio je

P R E S U D U

Žalba punomoćnika oštećenog preduzeća K. d.o.o. P. i žalba branitelja optuženog A.Z. u pogledu imovinskopravnog zahtjeva odbijaju se kao neosnovane, a djelimično se uvažava žalba branitelja optuženog A.Z. i preinačuje u odluci o troškovima postupka presuda Županijskog suda Široki Brijeg broj 08 0 K 002543 16 K od 26.02.2016.godine, tako da se optuženi obavezuje na naknadu troškova postupka u iznosu od po 621,00 KM, a povodom te žalbe po službenoj dužnosti u smislu člana 324. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i u odnosu na optužene D.B. i A.D.-K. se odnosi naknada troškova postupka u iznosu od po 621,00 KM.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

O B R A Z L O Ź E N J E

Presudom Županijskog suda Široki Brijeg broj 08 0 K 002543 16 K od 26.02.2016.godine, optuženi A.Z., D.B. i A.D.-K., oglašeni su krivim zbog krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od

po 3 (tri) godine, u sticaju sa krivičnim djelom računalna prijevara iz člana 395. stav 3. u vezi sa stavom 1. istog zakona, sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od po 2 (dvije) godine, pa su primjenom člana 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH osuđeni na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 4 (četiri) godine, u koju kaznu im je, na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 21.09.2015. godine, pa nadalje. U odnosu na sve ove optužene prvostepena presuda je donesena na osnovu sporazuma o priznanju krivnje.

Istom presudom, a u smislu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oštećeno preduzeća K. d.o.o. P. sa imovinskopravnim zahtjevom upućeno je na parnicu. Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP F BiH optuženi su obavezani da solidarno plate te troškove postupka u iznosu od 1.863,00 KM, te sudskog paušala u iznosu od po 100,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Na osnovu člana 152. stav 6. ZKP FBiH odlučeno je da optuženi ostaju u pritvoru do upućivanja na izdržavanje kazne, a najduže do proteka trajanja izrečene kazne.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbe su izjavili branitelj optuženog A.Z. advokat S.T., iz B. zbog imovinskopravnog zahtjeva, troškova krivičnog postupka i odluke o produženju pritvora. U žalbi je naveo razloge zbog kojih smatra da je prvostepeni sud pogriješio i predložio je, da se pobijana presuda preinači, tako da se tom optuženom ukine pritvor do upućivanje na izdržavanje kazne, zatim da se oštećeni sa imovinskopravnim zahtjevom uputi na parnicu prema optuženim D.B. i A.D.-K., a da se troškovi krivičnog postupka i paušal odrede u fiksnom iznosu prema optuženom.

I punomoćnik oštećenog preduzeća K. d.o.o. P. advokati V.P. i Z.L., iz zajedničkog advokatskog ureda u M. izjavili su žalbu zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda u tom dijelu preinači, tako da se optuženi obavežu da oštećenom isplate odštetu u iznosu od 246.212,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 28.08.2015. godine, pa do islate.

Odgovor na žalbu punomoćnika oštećenog, dostavio je branitelj optuženog A.Z., u kojem je osporio žalbene navode i predložio da se njihova žalba odbije kao neosnovana.

Zamjenik glavnog županijskog tužitelja dostavio je odgovor na žalbu branitelja optuženog A.Z., u kojem je osporio žalbene navode i prigovore iz te žalbe i predložio, da se ista odbije kao neosnovana.

Zamjenik glavnog federalnog tužitelja je podneskom broj T08 0 KTOŽ 0004236 16 od 12.04.2016. godine predložio, da se djelimično uvaži žalba branitelja optuženog A.Z. i pobijana presuda u odnosu na odluku o troškovima postupka preinači, tako da se optuženi obavezuju na naknadu troškova postupka u iznosu od po 621,00 KM, te sudskog paušala u iznosu od po 100,00 KM, a da se žalba punomoćnika oštećenog preduzeća K. d.o.o. P., odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u smislu člana 319. ZKP FBiH, optuženi A.Z. je predložio da se sjednica održi u odsutnosti njegovog branitelja, koji je uredno

obavješten, te izjavio da u cijelosti ostaje kod razloga i prijedloga iz podnesene žalbe njegovog branitelja, kao i navoda iz odgovora na žalbu punomoćnika oštećenog, dok je zamjenik glavnog federalnog tužitelja ostao kod navoda i prijedloga iz njihova podneska od 12.04.2016. godine.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora u smislu člana 321. ZKP FBiH, i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prije svega suvišno je prvostepeni sud u izreci svoje presude naveo da na osnovu odredbe člana 152. stav 6. ZKP FBiH optuženi ostaju u pritvoru do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora, jer je posebnim rješenjem prema optuženom produžen pritvor i kako proizilazi iz stanja spisa predmeta o tome je odlučeno u posebnom postupku (povodom žalbe na rješenje). Zbog toga su bezpredmetni žalbeni navodi branitelja optuženog A.Z..

U žalbi punomoćnika oštećenog preduzeća K. d.o.o. P. se prigovara da je prvostepeni sud trebao optužene da obaveže da oštećenom isplate odštetu u iznosu od 246.212,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od ... godine pa do isplate pa je takav prijedlog i postavljen. Pri tome su naveli da je oštećeni dana 23.02.2016. godine podneskom zaprimljenim na sudu opredjelio imovinskopravni zahtjev u pomenutom iznosu te da se i u obrazloženju pobijane presude na strani 3. navodi da je preduzeće K. d.o.o. P. oštećeno za iznos od 246.212,00 KM. Zbog toga, prema toj žalbi prvostepeni sud je imao dovoljno dokaza da u krivičnom postupku odluči o imovinskopravnom zahtjevu jer je iznos štete jasno i precizno određen.

Ovi žalbeni navodi punomoćnika oštećenog nisu osnovani.

Naime, iz izreke i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud na osnovu odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeno preduzeće K. d.o.o. P. sa imovinskopravnim zahtjevom uputio na parnicu. Nadalje proizilazi, da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude citirao odredbu člana 246. stav 6. ZKP FBiH, kojom je propisano da prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivnje sud provjerava između ostalog, da li je oštećenom pružena mogućnost da se pred tužiteljem izjasni o imovinskopravnom zahtjevu i pri tome se pozvao na zapisnike o saslušanju direktora oštećenog preduzeća u svojstvu zakonskog zastupnika B.O. pred županijskim tužiteljem dana 16.02.2016. godine, koji se izjasnio da je pomenuto preduzeće oštećeno za iznos od 246.212,00 KM, koji iznos je skinut sa računa tog preduzeća i da će potraživati naknadu štete u parničnom postupku. Pored toga proizilazi, da je direktor dakle zakonski zastupnik oštećenog preduzeća istu takvu izjavu dao i na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom održanim dana 04.02.2016. godine, pa da je takva izjava imala odraza na tekst Sporazuma o priznanju krivnje, koji je sačinjen i zaključen ponaosob sa svim optuženim, a u koji Sporazum je unijeta i navedena izjava da će oštećeni svoj imovinskopravni zahtjev ostvarivati u parničnom postupku.

Tačno je, da je istog dana kada je došlo do zaključenja sporazuma, podnijet sudu podnesak punomoćnika oštećenog o imovinskopravnom zahtjevu, kada je sud u smislu odredbe člana 246. stav 6. i 7. ZKP FBiH nastavio sa postupkom, pa žalbeni navodi

oštećenog u odnosu na odluku o imovinskopravnom zahtjevu po ocjeni ovog suda, iz već navedenih razloga se ne mogu smatrati osnovanim.

S tim u vezi, neosnovanim se ukazuju i žalbeni navodi branitelja optuženog A.Z. da je prvostepeni sud trebao oštećenog u odnosu na imovinskopравни zahtjev uputiti na parnicu i to samo na drugu dvojicu optuženih (D.B. i A.D.-K.), da optuženi A.Z. nije u obavezi naknaditi štetu jer prema navodima iz te žalbe nikakav novac nije podizao, niti prisvojio. Ovo stoga što je ovaj optuženi u prisustvu svog branitelja s tužiteljem potpisao Sporazom o priznanju krivnje, a u kojem sporazumu je prihvatio da će oštećeni svoj imovinskopравни zahtjev ostvarivati u parnici.

Osporavajući pravilnost prvostepene presude u pogledu odluke o troškovima krivičnog postupka, kojom su optuženi A.Z. i još dvojica pomenutih optuženih obavezani da solidarno plate troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.863,00 KM i sudski paušal u iznosu od po 100,00 KM sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, branitelj optuženog A.Z. žalbom ističe da je prvostepeni sud trebao da odluči tačno koji novčani iznos troškova krivičnog postupka i paušala se odnosi pojedinačno na svakog optuženog.

Odredbom člana 202. stav 3. ZKP FBiH propisano je da u presudi kojom je više optuženih oglašeno krivim sud će odrediti koliki će dio troškova snositi svaki od njih, a ako to nije moguće osudit će sve optužene da solidarno snose troškove. Plaćanje paušalnog iznosa odredit će se za svakog optuženog posebno.

U konkretnom predmetu, imajući u vidu da je potpisan Sporazum o priznanju krivnje proizilazi da se optuženi u članu 3. pomenutog sporazuma obavezao na troškove krivičnog postupka u iznosu od 390,00 KM, a što u osnovi odgovara jednoj trećini iznosa troškova nastalih u istrazi. Kako je prvostepeni sud tačno utvrdio troškove postupka koji su nastali pred prvostepenim sudom u ukupnom iznosu od 1.863,00 KM i konkretno u obrazloženju pobijane presude naveo na što se odnose ti troškovi, onda je sasvim jasno da je bilo moguće da se u odnosu prema svakom od optuženih odredi tačan iznos naknade troškova krivičnog postupka, a što bi iznosilo po jednu trećinu od ukupnih troškova u odnosu na svakog od njih. Iz tih razloga ovaj sud je djelimično uvažio žalbu branitelja optuženog A.Z. pa je u pogledu odluke o troškovima krivičnog postupka preinačio prvostepenu presudu tako što je optuženog obavezao da naknadi troškove postupka u iznosu od 621,00 KM, a što bi se odnosilo i na ostale optužene koji uopšte nisu izjavili žalbu, pa je po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 324. ZKP FBiH ovaj sud prihvatio da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist optuženog A.Z. su od koristi i za optužene D.B. i A.D.-K. koji nisu podnijeli žalbu, i prihvatio kao da takva žalba i u odnosu na njih postoji.

S obzirom na izloženo, valjalo je odlučiti kao u izreci presude u smislu člana 329. ZKP FBiH.

Pored navedenog, ovaj sud iz instruktivnih razloga nalazi neophodnim ukazati na slijedeće:

Iz stanja spisa proizilazi da je zamjenik glavnog županijskog tužitelja u Širokom Brijegu propustio da u sačinjenom sporazumu sa pomenutim optuženima o priznanju krivnje sa optuženima da unese pouku o mogućim posljedicama koje se odnose na oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom. Međutim, i pored takvog nedostatka sporazuma, prvostepeni sud u Širokom Brijegu je taj sporazum prihvatio i donio pobijanu presudu u kojoj nema odluke o oduzimanju imovinske koristi od optuženih, a niti je protiv te presude tužitelj izjavio žalbu. Iz tih razloga, ovaj sud nije ni mogao u konkretnom slučaju otkoniti uočeni propust, pa se na ovaj način ukazuje na takvu nepravilnost, kako bi se u budućem radu o tome vodilo računa.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednica vijeća
mr. Božidarka Dodik,s.r.